

Estimades famílies

Considerem el nostre món¹ en sentit col·loquial com una unitat d'aquelles zones on ens relacionem per economia, intencions polítiques i per què no culturals i inclús religioses en sentit ampli.

Ara s'hi estan produint canvis notables en tots els ordres i per descomptat en l'ensenyament clau de volta i fonament dels sistemes econòmic i cultural. A casa nostra ens és evident que això també passa i s'apunta cap el camí encertat, el de fer una pedagogia intel·ligent i per la intel·ligència.

Aquesta realitat que és indefugible, només els puc dir que en aquesta Escola s'ha procurat fer sempre. Durant quaranta sis anys des de la seva obertura i fidel al seu fi fundacional de treballar en la investigació pedagògica per la millora permanent del seu alumnat, no solament ha hagut de demostrar-ho, fet positiu, sinó també l'aprofundir en el seu realisme pedagògic de "primer l'alumne" i des de l'alumne.

Començarem en un local (pis) de 150m², que sempre havia estat escola, era evident no obstant que l'hauríem de deixar per petit i marxar cosa que va passar al cap de nou anys. Amb l'Ajuntament de l'Hospitalet signàrem un Mutu Acord per tres anys primer i després un altre de dos, per uns locals de la Ronda de la Torrassa una mica més de tres naus i mitja 1050m². Exultàvem, **eren espais oberts**, fet amb el qual no poguérem treballar quasi gens al carrer Progrés. Finalment gràcies a les

---

¹ En aquest treball, entenc com a "nostre món", tota la terra, llevat de zones incommunicades.

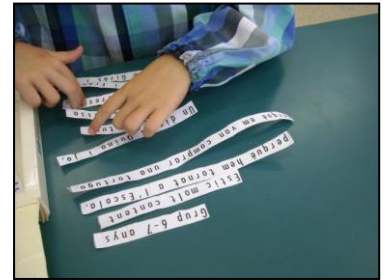
Germanes de la Caritat ens poguérem traslladar a l'actual local del Passeig de la Bonanova on, al ser-ne propietaris poguérem obrir i ampliar espais tot impulsant amb el temps una dinàmica que continuant les investigacions que ja fèiem a l'Hospitalet en aquests moments ha situat l'Escola a les portes d'una nova frontera, els fonaments de la qual són els nostres alumnes, com sempre potenciats per totes aquelles tècniques i processos que els faciliten, entre altres coses, la immersió en el seu propi fer i coneixement, degut a la comprensió, anàlisi acurada i decisió adequada, tot mostrant unes capacitats possiblement no habituals.

Tot seguit, els recordo alguns dels aspectes que vostès ja coneixen, però que tal volta els poden interessar pel motiu d'aquesta carta.

- Només una línia a fi de conèixer els nens i les famílies.
- Cuina pròpia.
- Piscina (tan important per les tècniques posteriors).
- Autonomia dels alumnes dins l'Escola i en el propi treball.
- Les Tic.
- Robòtica, des dels cinc anys (curs 92/93 els alumnes treballant-hi virtualment).
- Teatre.
- Lecto-escritura pel mètode natural de Freinet, entre d'altres tècniques.
- Música.
- Llibres escrits pels alumnes, amb temes escollits per ells ± cent pàgines entre els 12 als 15 anys. Curricular.
- Les JAF, l'Escola es trasllada a treballar a fora.
- Simbolisme.
- Sortides a comarques.

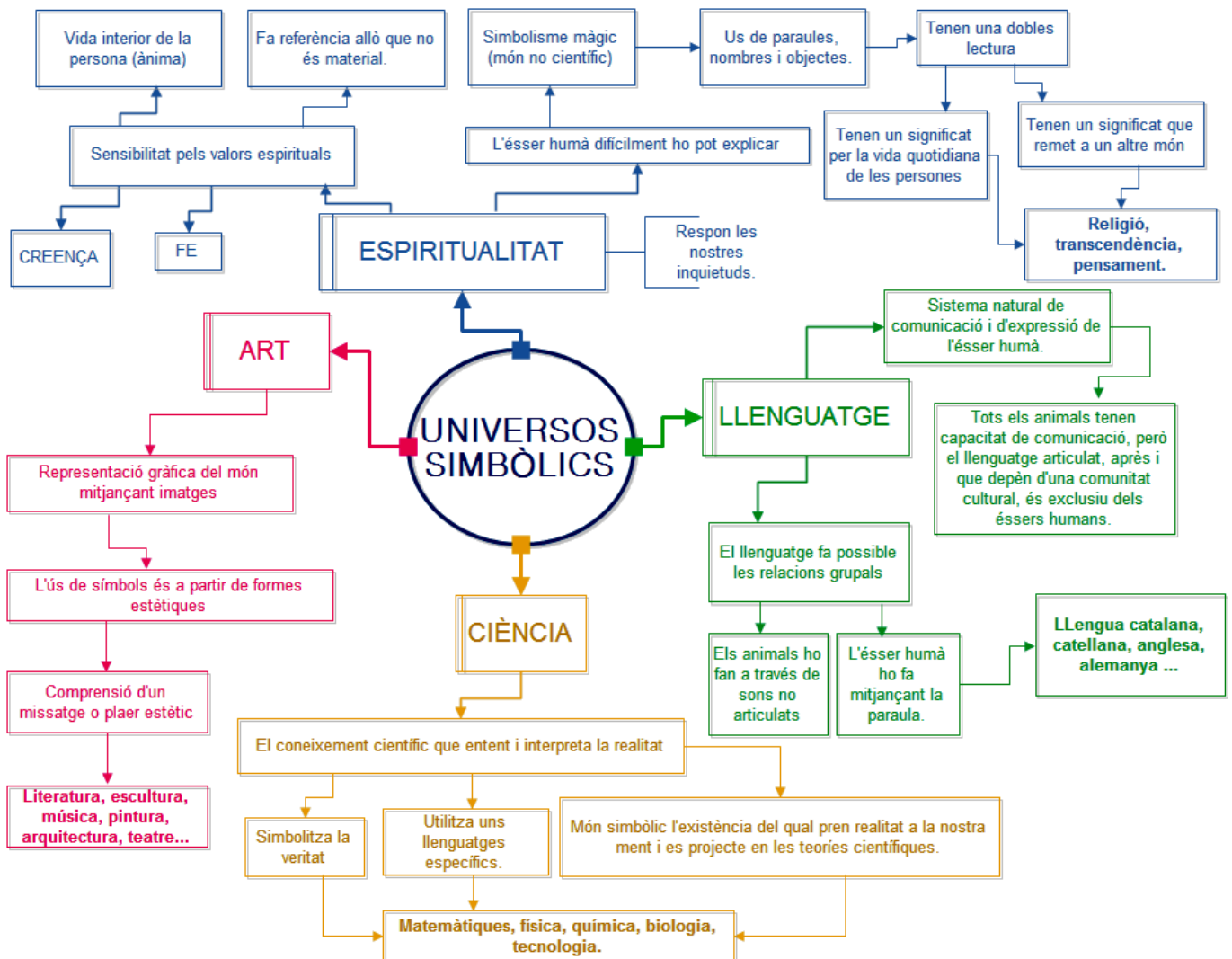
- Sortides a Barcelona (història:ciutat, museus, exposicions...).
  - Mètode científic.
  - Càlcul mental.
  - Relació entre les diferents llengües a l'Escola.
  - La recerca de les possibles unions en el dedins de diferents matèries.
  - Escacs i altres jocs, des del començament de l'Escola etc. etc. però sobretot una pedagogia a partir del mateix alumne cosa que ha fet arribar amb naturalitat al coneixement reflexionat² i tot allò ja exposat en les cartes als pares, Memòries, articles i conferències, la qual cosa ens ha permès obrir barreres tot estant ara i des de fa temps en la transdisciplinarietat que obre portes insospitades i que exigeix una nova estructuració als sistemes d'ensenyament habituals.
- Poso estructuració perquè això acabat d'escriure exigeix més que canvis formals.

² El coneixement reflexionat és aquell que sap respondre **COM** i **PER QUÈ** i no només **QUÈ**. *Marc Oliveras i Ballús a la seva Tesi doctoral.*

La transdisciplinarietat³ Manifest

- La transdisciplinarietat s'interessa en la dinàmica engendrada per l'acció de diversos nivells de **Realitat a la vegada**.

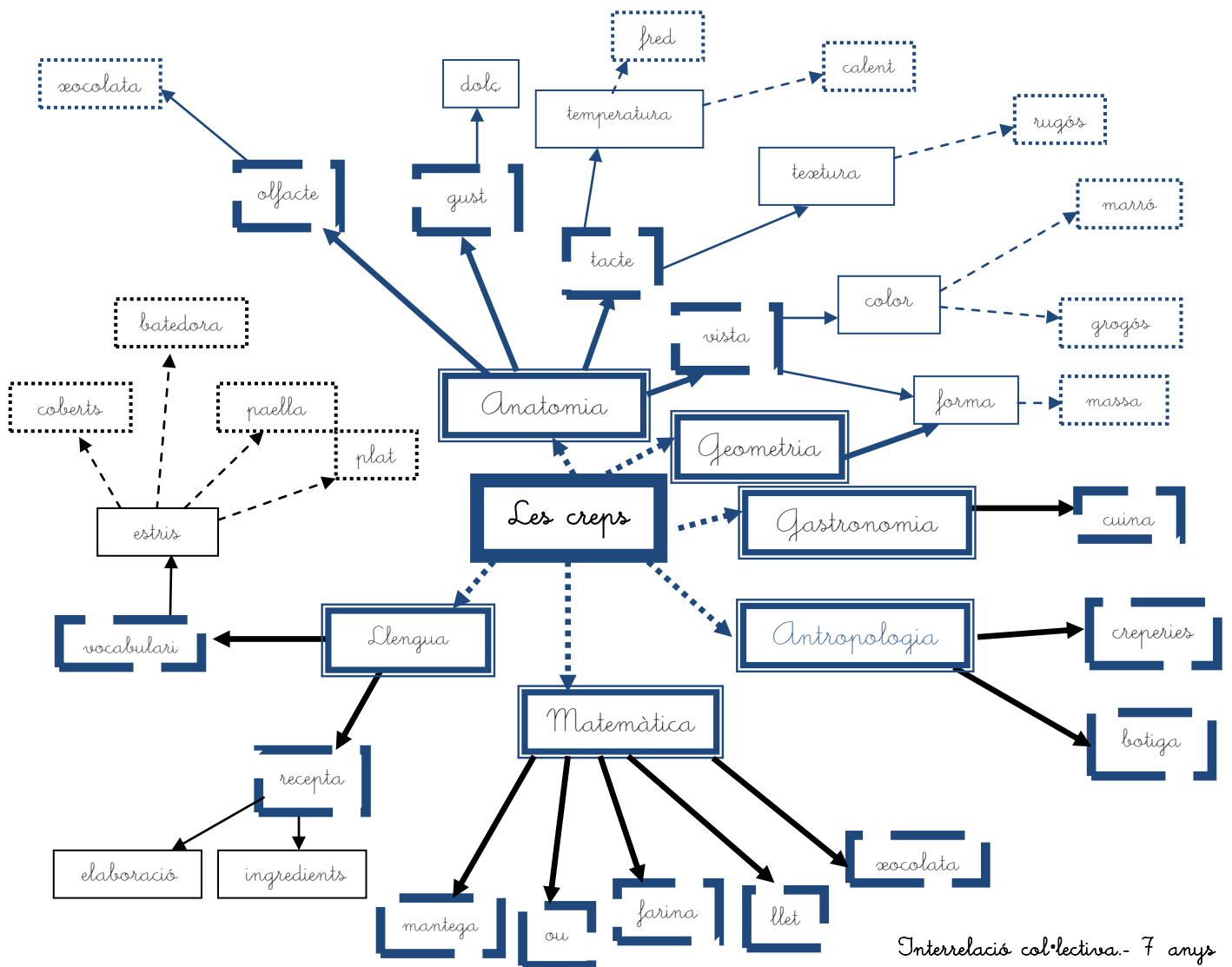

Mapa conceptual d'alumnes de 3r i 4t d'ESO, curs 2012-2013

- Els tres pilons de la transdisciplinarietat són, els nivells de la Realitat, la lògica del terç inclòs i la complexitat.

³ La transdisciplinarietat - Manifeste - Éditions du Rocher 1996- Basarab Nicolescu.

La informació que transmeten les nostres neurones funciona segons les lleis de la física quàntica⁴.

Al marge de qualsevol teoria **només** fem allò que és segur pels nostres alumnes.

- A l'Escola primer el nen (és una qüestió pedagògica) Ara, en el sistema general potser se'n comença a veure la necessitat. **No jutgem ara i ací, si en aquests moments s'empren els mitjans adequats. Mirem la darrera carta⁵.**
- **Quelcom sobre la quàntica.** No és una assignatura a aprendre, és el dedins que s'ha d'impulsar.

⁴ Sònia Fernández Vidal

⁵ "Tot aprofundint la realitat de treballar la intel·ligència pel coneixement" nota peu de pàg. 3. Novembre 2013

– És important que els nostres alumnes assoleixin:

- Capacitat de comprensió.
- Anàlisi acurada.
- Decisió en el resultat (no tenir por).
- Rapidesa de percepció.
- Reflexió general i del propi coneixement.
- Deguda exposició oral.

La rapidesa en tot, sempre ha d'ésser personal.

La física quàntica es pot viure d'una manera normal? Del tot, cal considerar també la seva dinàmica de superposició.

Tot responent a la pregunta cal dir que, això es fa sense saber-ho, en els contes de fades, amb oxímorons⁶ els quals es posen junts els oposats. Els nens accepten això sense cap problema. No tenen pas l'esperit amb esclerosi pel pensament binari que és un pensament d'exclusió. En efecte, quan s'exclou l'altre, no s'exclou només l'altre exterior, sinó un altre que també està amb nosaltres, el tercer que fa un pont entre l'altre i nosaltres. Això és, la transdisciplinarietat⁷.

Com s'ha acabat de dir, considerem que és una dinàmica que està al dedins de **cada** alumne i que s'ha d'impulsar adequadament. Cal considerar que estem parlant de la possibilitat d'una força que comporta maneres de fer que en els humans és d'arrels nombroses no previsibles. Tot plegat és evident que fa passar el nen, l'alumne, al primer lloc de la dinàmica pedagògica i per tant educativa. Per descomptat que això és vàlid també pels estudis superiors amb el que això representa per un profund canvi social, per tant econòmic i polític, aspectes tots (pedagogia, societat, economia) la dinàmica dels quals hi són inclosos.

---

⁶ **oxímoron** : una figura retòrica per la qual una locució produeix un efecte incongruent, aparentment contradictori en si mateix, com a " la bondat cruel "o" donar-se pressa lentament ".

⁷ Basarab Nicolescu.

Cal recordar que:

L'Escola és la classe global de cada nen. S'hi ha de poder moure amb responsabilitat, tot indicant on va i el per què.

- a) S'ha de fomentar la llibertat de l'alumne, per assumir coneixement. Reunió treball als tres anys, etc. Vostès ja saben com van aquestes progressions. Text lliure. Projectes etc.
- b) Lecto-escriptura, Pre-prova, Prova, Treballs d'investigació, Tesines etc.
- c) Les TIC, des de ben petits i les llengües.

Finalment és important saber que:

El treball que fem a l'Escola no té misteris, es fonamenta, en aquests tres principis:

- a) Pocs nens per mestre (a l'entorn de quinze a partir dels tres anys, abans menys nens)⁸.
- b) Més mestres (quan salta per exemple el número anterior a divuit nens que fa cursos que ja són a l'Escola)
- c) Més hores.

Tot plegat ajuda a què els alumnes aprenguin més i millor, perquè treballem, des d'una realitat possible.

Les realitats humanes no s'inventen, hi són, es descobreixen i es potencien.

La disciplinaritat, la pluridisciplinaritat, l'interdisciplinaritat i la transdisciplinaritat. Juntament amb el treball analític i holístic ens estan autoritzats i no cal dir que també el domini del temps i les diferències entre temps i horari.

En aquestes darreres línies, vull recordar altre cop que quan parlem de la física quàntica a partir dels humans estem parlant de la possibilitat d'una dinàmica d'arrels múltiples i imprevisibles.

Josep Oliveras i Cama

febrer 2014

---

⁸ Tots sabem, que el treball que fem a l'Escola, exigeix pocs nens que vol dir **molta feina**.